

неједнакости бирача и до тога да се један представник бира на неједнак број бирача или грађана. Но основно је да величина и број изборних јединица зависе од тога да ли се у њима бира један или више посланика јер се једна изборна ситуација добија у малим, а друга у великим изборним јединицама. Тако се разликују униноминалне и плуриноминалне изборне јединице при чему би ове прве биле мале и у њима се бира један посланик појединачним гласањем – по начелу већине (већинским системом), док би плуриноминалне изборне јединице биле велике и у њима се бира више посланика (гласање по листама) и то тако да се ту настоји задовољити начело једнакости бирачког права и начело сразмерног представљања применом пропорционалног изборног система. Када се у изборној јединици бира само један представник применом појединачног гласања, то иде више на руку појединцу који је тада самосталнији у кандидовању и гласању, док су избори у већим изборним јединицама где се бира више представника (гласање по листама) више подешени политичким странкама и ту страначко вођство има важну улогу при кандидовању односно утврђивању кандидатских листа. У пракси се срећу и мале и велике изборне јединице, и гласање по листама и појединачно гласање мада карактеру вишестраначке (парламентарне) демократије боље одговара гласање по листама јер је правичније пошто омогућује да у парламенту буду представљене све политичке групације и странке сразмерно својој изборној снази, добијеним гласовима. Но и појединачно гласање данас није напуштено и среће се у земљама где се применом већинског система бира један посланик у изборној јединици. Од величине изборних јединица зависиће и њихов број. Ако се иде на мале изборне јединице, тада их има више – ту постоји велики број малих изборних јединица, а ако се иде на велике изборне јединице, онда је њих мање а негде се дешава да је цела територија земље једна изборна јединица. Француска је пример земље са много изборних јединица – чак 577 јер је исто толико посланика у Националној скупштини изабраних из тих јединица, док је наша Србија пример друге врсте јер је према важећем изборном законодавству цела територија Републике (у парламентарним изборима) једна изборна јединица, што раније није био случај јер је рецимо у време Милошевићевих избора (и режима) била подељена и на 29 изборних јединица.

Пошто су у пракси изборне јединице неједнаке – негде су веће а негде мање, њихово одређивање (образовање) има политички и практични значај